

КАК БЪЧВАРЯТ НАДХИТРИЛ ВЪЛКА, МЕЧКАТА И ЗАЕКА ЛАТВИЙСКА ПРИКАЗКА

Превод от руски: Светослав Минков, 1954

chitanka.info

Един бѣчвар правел в гората голяма каца. Вече всички дѣски натѣкмил и обрѣчѣт надянал, останало само да рендоса тук-там. Изведнѣж слуша — клоните отзад пращят. Бѣчварят се огледал и примрѣл. Право срещу него иде една мечка!

Какво да прави? Да се качи на някое дѣрво? И мечката ще се покатери. Да бяга? Ще го догони. Съвсем се обѣркал бѣчварят. А мечката вече чупи близките храсти.

Тогава бѣчварят подигнал кацата и се пѣхнал под нея.

Приближила се мечката, видѣла кацата. Това пѣк какво е? Да е камѣк, не е камѣк, да е пѣн, не е пѣн... Взела, че седнала на кацата да си почине. Седи и с лапа се брани от комарите.

В това време вѣлкѣт притичал наблизко по своя работа.

— Кѣде бѣрзаш? — извикала му мечката. — Поседи, вѣлчо, до мен, разкажи ми нещо.

И ето, седят мечката и вѣлкѣт, приказват си за туй, за онуй. А от храсталака излязѣл един заек и заскачал по полянката. Мечката извикала и на заека:

— Стой, зайо! Не ти ли омрѣзна да скачаш? Я ела при нас да си попрѣказваме малко.

Заекѣт не чакал да го увещават. Приседнал до вѣлка и мечката и заразправѣл горските новини.

Вѣлкѣт слушал, слушал и изведнѣж рекѣл:

— Ех, ако можехме сега да похапнем! Съвсем ми е празен тѣрбухѣт.

— Вярно — отвѣрнала мечката. — Ти, вѣлчо, да беше изтичал да домѣкнеш нещо за ядене. А в това време и аз ще попрѣготѣвя нещичко.

— Добре — казал вѣлкѣт. — Още преди три дни видѣх у бѣчваря на село един тлѣст овен. Ще отида и ще се опѣтам да го измѣкна от кошарата. А ти, мецо, какво ще донесеш?

— Хубаво е да има и медец за закуска — отвѣрнала мечката. — В пчелина на сѣщия бѣчвар се е сѣбрал тая година много сладѣк мед.

— А бѣчварката това лѣто е отгледала чудесно зеле — всяка зелка е колкото твоята глава, мецано! — рекѣл заекѣт. — Аз пѣк ще изтичам до бѣчварския бостан.

Бѣчварят седѣл под кацата и всичко чул.

„Е — мисли си, — та те ще ми унищожат цѣлото стопанство. Само че и аз не съм прост! Ще ви науча аз, цѣл живот ще има да

помните бѣчваря!“

Приятелите уговорили да се срещнат на същото това място и се прѣснали на различни страни. Вълкът — към кошарата, заекът — към бостана, мечката — към пчелина.

Тогава и бѣчварят излязъл изпод кацата и също хукнал право към къщи. По най-късата пътека изтичал, за да изпревари вълка. И го изпреварил. За по-сигурно затворил овена у дома си, а сам се скрил в ъгъла на кошарата и порѣчал на жена си да приготви един котел с вряла вода.

Скоро вълкът довтасал в двора. Промъкнал се през портата и — право към кошарата. Бѣчварят пуснал вълка, затворил вратата и извикал на жена си:

— Хей, стопанке, врялата вода!

А жената вече била приготвила котела. Бѣчварят откряхнал вратата и щом вълкът изскочил с празни лапи от кошарата, стопанката плиснала отгоре му целия котел с врялата вода. Завил попареният вълк и побягнал към портата. И бѣчварят не останал у дома. Прескочил плета и отишъл в гората, на познатото място.

Изтичал при кацата и се скрил под нея. Седи и чака. След малко се домъкнала мечката с един голям кошер. После пристигнал и заекът с една зелка. Само вълкът закъснял. След такава баня изглежда не можел много да бърза!

Но ето че и вълкът се показал зад дърветата. Едва се клатушка, едва нозете си влачи. А заекът и мечката си мислят — сигурно голям овен е дигнал, тежи му да го носи.

Най-после попареният вълк се дотърлил някак при приятелите. Проснал се на земята, охка, въздиша.

— Какво ти е, вълчище? — пита го мечката. — Къде ти е овенът?

— Какъв ти овен! Ох, приятели, послушайте един съвет от мен: по-добре да нямате работа с човека. А най-много се пазете от врялата вода. Като чуете: „Хей, стопанке, врялата вода!“ — бягайте, накъдето ви видят очите.

Вълкът едва изрекъл тия думи, и бѣчварят извикал под кацата:

— Стопанке, стопанке, врялата вода!

И знаете ли какво станало? Мечката се преметнала от кацата. Заекът се стрелнал в храстите. А вълкът завил от страх и — отде се взела толкова сила — побягнал презглава. Полянката мигом опустяла.

Тогава бърчат излязъл тихичко изпод кацата, сложил я на едното си рамо, а на другото — кошера с меда, дигнал зелката и си тръгнал с песен към къщи.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.